

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 105 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 9: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Udarbejdelse af grønt regnskab).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 5/10 2000. Første behandling 27/10 2000. Betænkning 28/2 2001. Anden behandling 20/3 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Thorkild B. Frandsgaard (UP):

Som det fremgår af betænkningen, er der ingen partier, der har ændret stilling til det her lovforslag mellem anden og tredje behandling. Det har jeg heller ikke. Jeg vil stemme imod. Det er et umuligt lovforslag, og det er et fuldstændig unødvendigt lovforslag.

Det er fuldstændig unødvendigt, fordi dansk erhvervsliv hver dag kæmper for at bruge så lidt energi, råstoffer og andre ting som muligt. Det

er simpelt hen nødvendigt for at få virksomhedernes økonomi til at hænge sammen. Og umuligt, fordi det bliver umuligt for virksomhederne at opfylde den her lov til punkt og prikke. Intentionerne med loven er på sigt, at virksomhederne underleverandører skal inddrages, al transport kan inddrages m.v.; det er intentionerne med loven.

Jeg ved godt, at det, eftersom det fremgår af lovforslaget, ikke er noget, der træder i kraft omgående, men det er intentionerne. Men det, der er endnu værre, og derfor er totalt umuligt, er, at nu bliver årsregnskabet for virksomhederne afhængigt af, om man har et grønt regnskab, der først skal sendes ind til myndighederne, som skal komme med deres udtalelser. Først derefter kan virksomheden indsende sit årsregnskab til de myndigheder, den skal.

Det er ren socialisme, venner. Jeg vil anmode endnu en gang om, at man trækker forslaget tilbage og udsætter det i hvert tilfælde et stykke tid.

Det er ikke byrder, dansk erhvervsliv har brug for lige i øjeblikket. Langt de fleste virksomheder bruger i øjeblikket deres tid på at nedjustere, at nedjustere, ikke opjustere, på grund af den situation, der er internationalt, men også på grund af den trussel, der er med mund- og klov-syge herhjemme. Det er noget, som vil brede sig i hele samfundet i nedadgående retning, desværre. Derfor er det et forkert signal, at vi lægger yderligere byrder på erhvervslivet.

Jeg vil anmode ministeren om – jeg ved, det måske ikke hjælper – at trække forslaget tilbage og lige tage det med ro med hensyn til at lægge yderligere byrder på dansk erhvervsliv.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige de partier tak, der støtter forslaget her ved tredje behandling. Jeg vil også sige tak til de mange virksomheder, som har været glade for de grønne regnskaber, som har arbejdet positivt på det her, og også til de erhvervsorganisationer, som er blevet overbevist om, at det er en god idé at have grønne regnskaber.

Jeg deler slet ikke hr. Frandsgaards opfattelse, og det gør heldigvis størstedelen af dansk erhvervsliv heller ikke.

Jeg beklager, at de borgerlige partier, blot fordi de i sin tid fejlede, da loven oprindeligt var til behandling, ikke kan bringe sig selv længere end til at undlade at stemme. De ved lige så godt som jeg, at det er en ganske glimrende lov, som

hvilker på et solidt og positivt erfaringsgrundlag fra det daglige arbejde i danske virksomheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 54 stemmer (S, SF, RV og KRF) mod 10 (DF, Mogens Andreasen (UP), Kim Behnke (UP) og Thorkild B. Frandsgaard (UP)); 42 (V, KF, CD og EL) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 30:

Forslag til folketingsbeslutning om kommunal støtte til sygdomsbehandling.

Af Ester Larsen (V) og Henriette Kjær (KF).
(Fremsat 31/10 2000. Første behandling 28/11 2000. Betænkning 28/2 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ester Larsen (V):

En 21-årig slagteriarbejder fra Løgstør bliver af sin kommune sendt på privathospital. Det har en lang forhistorie.

I juli måned 1999 blev hun henvist til Aalborg Sygehus. Her fik hun oplyst en ventetid på 2-3 måneder. Ventetiden blev forlænget. Den 3. november, altså 4 måneder senere, bliver hun henvist til Randers Sygehus, hvor hun kunne undersøges 5. januar. Herfra blev hun tilbagevisiteret til Aalborg Sygehus, hvor hun kom bagest i køen.

Den 8. maj, altså 10 måneder senere, får kommunen at vide, at ventetiden på Aalborg Sygehus er steget markant, siden den pågældende var henvist første gang, og i den konkrete sag

blev det oplyst, at ventetiden formentlig ville være yderligere 6 måneder, altså en samlet ventetid på 1½ år.

Kommunen blev bekymret for den unge kvindes fremtidsmuligheder på arbejdsmarkedet og henviste hende til privathospitaler. Det drejede sig om en simpel håndoperation til en pris på 25.500 kr.

Det er ikke acceptabelt, at en kommune ikke lovligt kan gå ind og tage hånd om de patienter, som bliver ramt urimelig hårdt af ventetider. Der er brug for en kommunal håndbremse, en nødbremse, som kan hindre borgere i at glide ned ad en social sliske.

Løgstør Kommune tog borgerens parti, og det er jeg overbevist om at indbyggerne i kommunen bakker op. Socialdemokratiet i Løgstør Kommune stod hundrede procent bag beslutningen. Vi har brug for en lovliggørelse af denne handle måde.

For relativt kort tid siden blev det offentligt kendt, at Post Danmark har tegnet forsikring, således at deres medarbejdere er sikret hurtig behandling på privathospital, hvis ventetiden er for lang i det offentlige sundhedsvæsen.

Det brød regeringen sig ikke om. SiD luftede lignende planer, det brød regeringen sig slet ikke om.

Ifølge pressen tog landets sundhedsminister et initiativ over for SiD og lovede ifølge avisen at gøre noget for SiD's medlemmer, så de ikke havde behov for at tegne forsikring. Det lovede SiD så.

Men hvorfor er det så forfærdeligt for regeringen, hvis kommunerne gør noget for de udsatte borgere, mens vi venter på, at sundhedsministeren opfylder sine mange løfter, og hvor er tilliden til kommunerne egentlig henne, når man ikke tror, at de kan forvalte en sådan nødbremsemulighed ansvarligt?

Det er jo sådan, at kommunernes optræden følges meget tæt af borgerne, og den borgmester, som vil misbruge en nødbremsemulighed, vil blive straffet skånselsløst af sine vælgere. Det er på høje tid, at vi får givet kommunerne en lovlig adgang til at tage omhyggelig hånd om deres borgere.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

CD tog ikke ordet ved førstebehandlingen, så det er primært derfor, jeg går op.

Sekundært er det for at spørge fru Ester Larsen, om ikke det er igennem Amtsrådsforeningen, at problemet skal løses. Er det ikke amter-